

---

tot de theologie aan de RUG. In 1989 ging hij met emeritaat.

Als docent werd Freek gekenmerkt door een zekere verlegenheid. Hij werd aangesteld in een tijdperk waarin de verhouding tussen docenten en studenten zich volkomen wijzigde. In de kleinschalige werkomgeving van de Groningse theologische faculteit konden studenten gemakkelijk hun docenten aanspreken, soms tot amicale vormen toe. Freek Knetsch reageerde echter wat terughoudend. Dat was niet omdat hij de studenten niet welgezind was, integendeel: in de faculteitspolitiek koos hij vaak onvoorwaardelijk voor het standpunt van de studenten. Maar hij was naar zijn aard wat afwachtend en formeel. In de omgang met studenten kon hij goed luisteren, maar hij wilde zich niet opdringen. Inhoudelijk waren de colleges gedegen, al zal menig student moeite hebben gehad met alle barokke en soms wat hilarische details. Als begeleider van promovendi was hij ruimhartig: hij liet de opzet en uitwerking van het onderwerp als proeve van bekwaamheid graag over aan de aanstaande doctor, maar hij greep in waar dat gewenst was en zo nodig ook in de correctie van het Nederlands.

Het onderwerp van zijn dissertatie is Freek Knetsch altijd blijven boeien; naast nadere studies over Jurieu verschenen er bijdragen over andere réfugiés in de Nederlanden, zoals Pierre Bayle, Jacques Saurin, Jacques Gousset en David Martin. Zulke artikelen meldden steeds nieuwe vondsten en blonken uit door acribie. Deze wil tot nauwgezetheid kreeg in de beginjaren van zijn hoogleraarschap ook een inhoudelijke verdieping in de bestudering van oude kerkordes, vaak die uit de 16de eeuw. Voor zijn afscheidscollege wees hij op een nieuw veld van onderzoek: in ‘Het beeld van de arme in de diaconale zorg’ schetste hij in grote lijnen de geschiedenis van het diakonaat en gaf hij aanzetten voor verder onderzoek. Binnen de negentiende eeuw hadden Reveil, Afscheiding, Groninger en Evangelische richting alle zijn belangstelling en op veel van deze terreinen toonde hij zich een meester, die bouwstenen aandroeg, waarmee anderen aan de slag konden. Veel van deze artikelen blinken uit door eruditie en zullen hun waarde blijven behouden: pareltjes die blijven oplichten als het stof van ander kerkhistorisch onderzoek reeds lang is neergeslagen. Freek Knetsch was niet de man om grote overzichtswerken of monografieën te schrijven. Maar in zijn artikelen en colleges werd wel duidelijk hoezeer hij het tijdvak van de Reformatie tot de negentiende eeuw overzag.

Met liefde kon hij spreken over twee projecten waar hij al vroeg bij betrokken was: Het *Biografisch lexicon voor de geschiedenis*